

WWW.UNIBIB.RS

СТАРМЛАДИ

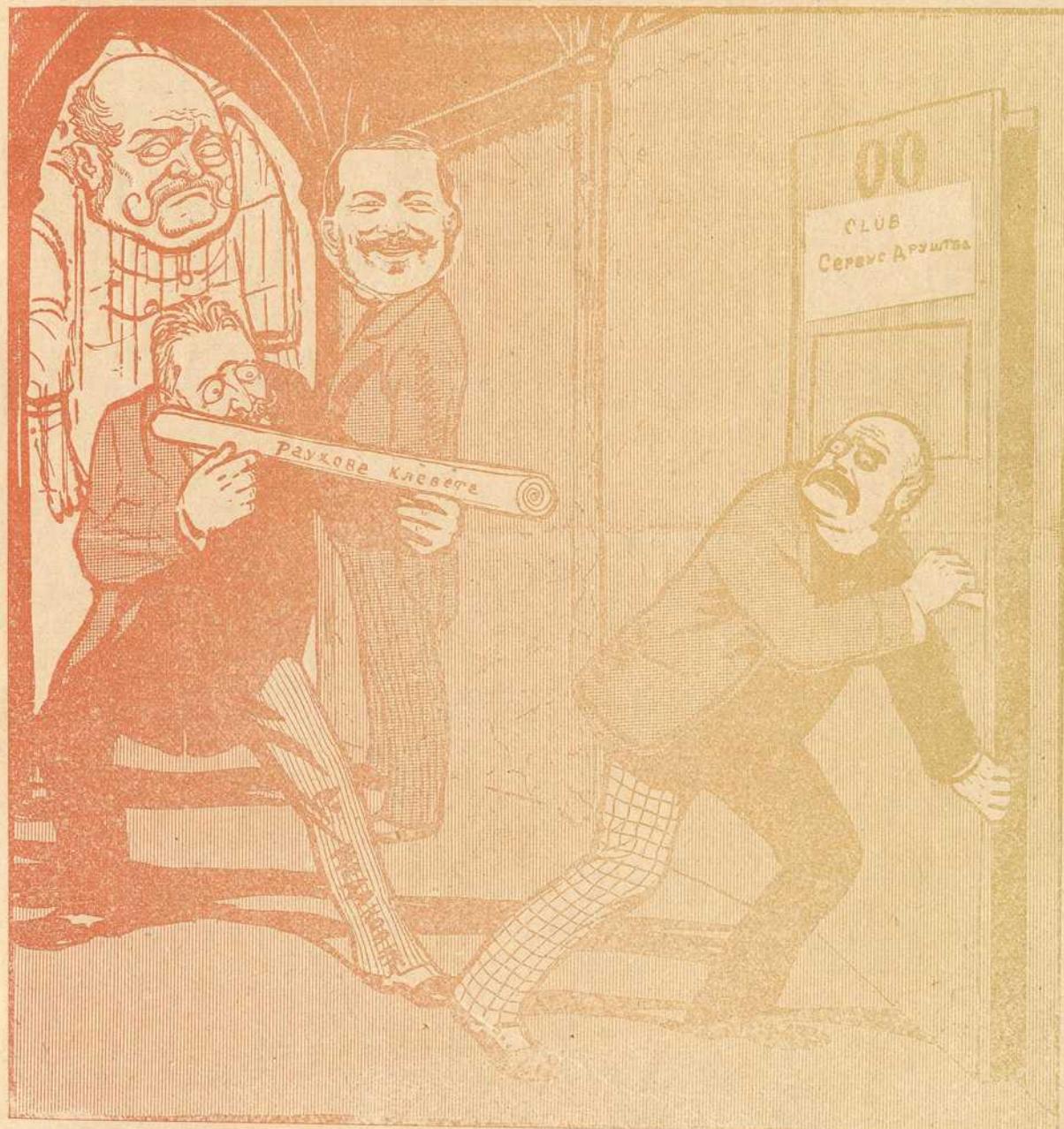
ХУМОРИСТИЧНО-САТИРИЧАН ЛИСТ.

Број 9.

У Новом Саду, 1. маја 1908.

Год. II.

СМЕШАН ДВОВОЈ.

Барон Раух: Чудна пушка!?

—

Коалиција: Али гађа!

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

ПРОФ. дру ГАВРИ МАНОЈЛОВИЋУ

народном мученику

У Хрватску је дошо силник љут
И с њиме дружба гњевом опијена —
На народ гвозден тргнуо је кнут,
Што плете му га дружба не смешљена.

У Хрватску је дошо „витез“-бан;
Ко тиран силни гази закон, право,
Свем пуку грозан свануо је дан
А с неба сунце блишче краво.

У Хрватску је дошао силник клет,
Да окује ју у гвоздене ланце,
Да туђинима напр продаде свет,
Кроз мученике тјерајућ га кланце.

Ти устао си ко поносни див
А с тобом биела Правда одозгора;
Полегио си кано соко сив,
Да бранице оно што се бранит мора.

Одбијао си клеветничку лаж,
Срамоту грубу и издајство црно,
Рад које сад је Векерлеов паж
Храм просвјете нам народне оскврно.

Ал спазио те онај тиран љут...
И хтједе да те види у прах... мртва;
У руци тешки звизнуо му кнут —
Ти пред њим паде ко завјетна жртва.

Ал ниси сам! Још наш ће трпјет свет
Од злочиначке руке осветника;
Он сије ветар, ал ће буру жњет,
Те одниет ће га кано проклетника.

Над бансним дворим гракће гавран вран,
А тешки лапац црног ропства пуца, —
У двору све се тресе сатрап, — бан
Где задња ура оргије му куца.

Шибеник Далмација

„Србобран“

Адолф Макале.

Јаша и Франк.

(На телефону)

- Хало!
- Хало!
- Овде Јаша, а тамо?
- Франк.
- Сервус.
- Живио.
- Шта радиши бечки прашорче — ха, ха.
- Дишем и пишем — шовенски маузо.
- Како можете онако клеветати и лагати? Чим узмем твоје „Право“ у руке, одмах кажем Кости: ево ти доказа, да се и лаж може руком ухватити.
- Трговина је трговина. Ја кад видим твоју „Заставу“ онда приповиједам својим вјерним о чудесима.
- Иди молим те.
- Тако ми Јехове, — о пардон, тако ми Бога.
- Каква су то чудеса?
- Прво: што један убијца и робијаш може завести један народ; друго што је издао и школе и манастире свога народа туђину а сад се спрема да изда и цркве и сва црквена добра.
- А треће?
- Треће: што јаш има слијепаца, који вјерију да су намјере тога убијце поштене и да је он родољуб.
- Ха, ха колега. Ко мисли данас поштено, тај једе шумске крушке, ко говори поштено тај сједи у „хладу“, ко ради поштено тога ја у „Застави“ нападам, може ли бити шта горе?
- Ала си препреден.
- Као и ти. Просагци воле приче о вилама и вештицама, а „интелигенција“ воли да чита лажи и клевете.
- Да чита и — вјерије
- Тако је; а док је тако, дотле је нами добро.
- Чујеш колега: у чијем се ти цепу сад давиш?
- Чекај док ти то јавим у „Застави“ ха, ха. А кога ти сад сисаш?
- Стрпи се; „Право“ ће донијети о томе бројав.

У — Чујеш: били ми могли штогод за једнички ћариги.

— Ја сам већ мислио на то, ал бава.

Још није касно. Нападни ти мене као највећег Србина; реци да спремам буну — и већ ти знаш.

— Хоћеш мало славе, а! Хоћеш да покажеш твојим Србима шта о теби мисли свјетска штампа. Добро, а ти као реваниш прикажи ме као највећег живућег, који једино жели добро Хрватима.

— Добро. Крај ће бити: двобој.

— Без крви.

— Ал с добрым темељом и зарадом. Трррр, цин-цин.

трудно (друго стање) доба да се породиш без бечке бабице, и ти сртaj уз поступаоницу, коју смо ти умесили — док се не испуне речи:

Од лудога поша луда и молитва!

Живјеле Раухове шупље главе!

И ми! одбор

Бечких измеђара.

Јавна благодарност.

Његовом Високопреосвештенству Господину епископу Гаврилу

Вршац.

Ваше Високопреосвештенство!

Сматрамо за пријатну дужност да се Вашем Високопреосвештенству овим путем најгоплије захвалимо на Вашем искреном, поштеном и родомутивом раду приликом туцинданској сабора и после њега.

Пошто нам је Ваш живот и сувише мио, решили смо да Вас ослободимо од сваког даљег напрезања и старања за нашу автономију. Настојаћемо да своју автономију уз братску мађарску помоћ даље и сами уређујемо.

Желимо и молимо Вас да се добивеним дозволом од Ваше љубазне браће користите и да у неквом далеком купатилу лека потражите својим растројеним живцима. Кад оздравите, желимо Вам да остатак века проведете у миру — далеко од овог варљивог света.

На растанку љуби Вам руку

Јаша Томић, и остали чланови
саборског Одбора.

ТАЧНО РЕШЕНО.

Судија: Е сад ми ређите још, колико година има ваша жена?

Муж: Како она каже двадесетчет, — а како ја мислим — још један пут толико.

Полишика.

— Најпростије би решење било, да посланици само онај дан добију дневницу — кад држе скlopљена уста.

*) Писан петим стилом и језиком којим је оригинални проглас.
Ур. „Стар.“

НОВ НАЧИН ЗА ПИСАЊЕ ЧЛНАКА.

Пријављен иштаџа изван свих културних земаља у Европи — једино у Угарској, па ако *Bogn tégtagyáros és topopolista szabadalmi hornyoltető cserére* — не поднесе приговор, надати је се — да ће се иштаџа и добити.)

Ленђел-Полоњијева парница.

Нашим читаоцима је познат исход и пресуда у Ленђел Полоњијевој парници. И ако је Ленђел доказао своје оптужбе противу Полоњија, да је злоупотребом свога положаја од људи изнуђавао новац, и поротници нашли да је Ленђел истину говорио, те га од клевете ослободили, а поред свега тога што није клеветао, осудили га ипак паметна господа поротници за увреду части, то је »Стармлади« дошао на идеју, да се и он не би обе-

На »соареу«.

— Но, јесте чули госпођо, о шкандалу с оном плавушом Јулком, који се десио господину Др. Лази Жарковићу, од његове супруге.

Чула сам. Ха-ха-ха. Но, лепо се обое провели. Хја, молим вас, дрскост је то било од плавуше долазити на кућу. (Једној гошћи): Је ли и ваш муж, госпођо, доктор!

— Јесте!

— Па зар ви нисте љубо-

— Нисам! Мој муж је — марвени доктор.

Кефало.

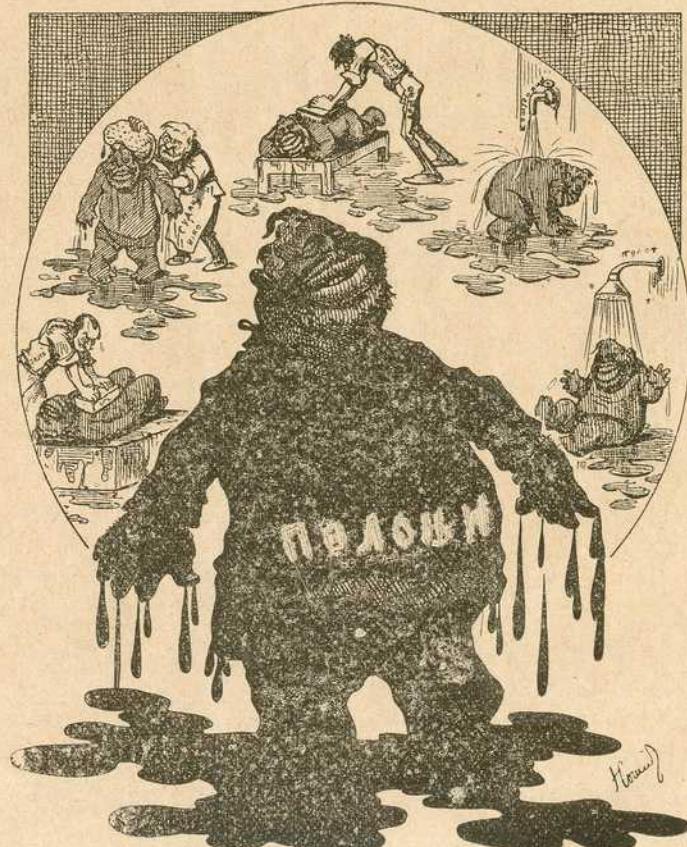
Касна радост.

Тоша Кицош (глумац, У бео градској ашчиници на косту): Заиста чудна игра судбине. Ево у пасуљу ми дају давно заслужени ловор.

дио каквом клеветом (осим г. Мргудове »тужбе ради клевете« која га је по сред звезде хајснула) — да на овај начин своје читаоце обавести о Ленђел-Полоњијевој парници:

„Има судаца у Мађарској и има поротника. Нашло се Нико се нашло дванаест независних, поштених, добрих Мађара, којима је није драга била света истина од владине милости. Дванаест слободних грађана седело је на поротничкој клупи, дванаест бораца петиће пузаваца и узилице који нису ништа друго хтели, но једино то, да победи и кривац страда. И изрекли су пресуду којом су невиног ослободили крица, осудили, човека који је имао храбрости, да се ухвати у коштац силом, којој су ешкути запријали. Таки јунаци најаминици служе мађарству на слагу милинија. Грозота је гледати да олош корупције још није већ је окужио сву Угарску и т. д. и т. д.“

П—њи: Сад сам бар оран и опет — бео.

Вести из места.

Шала и сатира. Г. Кузман Миловановић звани „референт“ извеле је наименовати за временог управитеља основне школе г. Ђорђа Петровића. Шала!

Леп пример. Г. г. Др. Сос, Др. Свињарев и Кузман звани „референт“ извеле су иступити као помажући чланови „Невена“, с разлога што њима као правим хазафијама и српским кошутовцима не приличи бити члановима јединог српског певачког друштва у Новом Саду.

Фельтонски дроњи. После уводних политичких дроњака — сад „Застава“ доноси од неког Г. Фельтонске дроњке“. Хја, шта ко има то и даје.

Извештај позоришног одбора Позоришни одбор „за штедњу и узајамно потпомагање“ јавља, да је у прошлој седници на основу узајамног потпомагања примио Мргудову драму, која управо и није драма. У две идуће седнице ће примићи један комад од Радића, на основу Мргудове рефераде, а на основу Радићеве рефераде — једну драму од г. Мргуда, који у осталом има још девет драма у резерви — јер он пише драме одмах на туце или километре. Сирота позоришна публика!

Радикалска панама у — Бечкереку. Бечкеречке вође радикалске странке г. Јоца Глигоријевић „Воздиханије“ и г. Тоша Турински, да би оправдали реч оног владике: „у радикалној странци има и лопова најординарније сорте“ — покрали су бечкеречки новчани завод за 80 хиљада круна. Бечкеречани су решили, да се радикалима прикачи једно к тенуна титула од сада одаје која би гласила: „радикали; а напротив код „Воздиханија“ да се само х у г измени т. ј. „Воздиганије“.

Циганске черге на сред Новог Сада. Наше славно кошутовачко родокалеско представништво, дозволило је бившем фејшпановом форушици Јожици Мајеру, да магистрату под нос, а Новом Саду на сред носа подигне неке циганске черге. У прошлу недељу су те вашарске шатре отворене, уз огромне учешће Чивута, тако да си помислио да се налазиши у Жиду а не Мађарсагу.

„Еј, српска Атино,
Ала имаш — представништво фино!“

Писмо нашег бившег разносача „Стармладог“ Илије Бугарског, ког су

радикали, гђа „Врачара“ уз припомоћ Кошутовачке полиције — стрпали у лудницу — није могло изаћи у овом броју листа, али ће у скорим угледати света, а осим тога ћемо то писмо изложити негди у излогу, да се види докле допира радикалско неваљалство.

Уредништво и адм. „Стармладог“

Пашли се. Један професор новосадске српске гимназије предаје средњи век, који се згодно подудара с памећу г. професора, која је такођер из средњег века. Једино што се опажа утисак новијег века, то је, да се г. професору никако не могу у предавању да одвоје радикалски афоризми. Па чим спомене име калуђер од мах додаје реч — бећарина!

Театралија.

После дужег пијанчења и терања других модерних спортова г. управитеља Добриновића — једва једном је окренула ствар на боље. Наиме г. Добриновићу је пошло за руком да изазове стражак 12 млађих болњих снага. Чим је стражак избио, управитељ је одмах брзојавно позвао позоришног одбора лобџајбрудере, познату Мироћију Ису Бајића и г. Радића Сврдло. Позоришни одбор под председништвом вредног прикупљача народних песама г. Остојића и „књижевника“ Мргуда, — донео је решење после дужедневног циганског конферисања да се набаве нови чланови. Г. управитељ, па темељу тога, излази дневно на суботичку станицу и узалуд очекује — из Београда глумце. То вије лепо од одбора да тако насамарује управу — нити је лепа од управе да тако насамарује одбор, а од једних и других је најмање лепо да

заједнички тако шиканирају управнико вим „манирима“ — срп. публику.

Пријатељи. Г. Андрија Лукић и г. Пера Добриновић су опет присци пријатељи. Оне узајамне фиње погрде задржавају свако за себе. Толико ради равнотања срп. публике.

МАЛЕР НОВОСАДСКОГ „ШЕКСПИРА“

Обично се вели, кад неко нема среће боље да и не живи. Али кад неко има среће али само нема дара, на пр. за писање драма, а поред свег тога осећа у себи неки *књижевни свраб* — хе то је онда већ малер. А кад га тај малер већ годинама бије, то се онда зове *стални малер*. Ту онда већ г. „писац“ *nolens volens* напише пегаза свог — и избаци из себе по једно туце — драма. А кад се увери да је све то „*мокар баруш*“ — који не пали — онда се г. „писац“ већ мора мало за плот ухватити, па ма то био и туђ. Удешавају се преко лобцајхбрудерства »гњаваторска предавања« — наручује се клак и прилепљује му се наслов »Ускочкиња“. Истина наш народ вели „*Ускочница*“ али г. писац дојдаје *иња* вальда опет због плота. На пр. не каже се „*Крајишница*“ него „*Крајшкиња*“. Али сад долази главно. Одлични члан лобцајхбрудерства г. Р. (читај Радић) путује нарочито у Сомбор. Удешава предавање, клак — и пише критику. Јавља како је г. Мргуд написао сеоску драму — *која и није драма*. (Еле драма без драме!) и како су „*два чина врло слаба — а трески није јак!*“ Е то је већ малер. А тај малер се појачава кад комад у Суботици свечано пропада; а сем свега тога новосадски суд преске парнице налази, да у познатој полемици око г. Мргудове »Ускочкиње« и нашег уредника „Ускочнице“ — нема клевете, те се г. „писац“ Мргуд још осуђује на 30 круна, онда већ и није више толико малер колико једно правоученије, које би требао г. писац сеоских драма да мало проштодира и ако Лаза Ко-стић вели: »штудија је мучан посао!“ Шат нађе једном своје ја — и сиђе с пегаза, којег узапад мамуза — као и што узалуд мамуза лобцајхбрудерство сироте читабце г. Мргудем писцем сеоских драма, чије драме не би у Србији играли ни по вашарима у „Куку Тодоре позоришту“ — а код Мађара не у »Paprika Jancsi“ позоришту, него чак ни за дугмиће или лишће под шупом, — за дечурлију.

ЛИСТАК

Моргењачине занимљиве вести.*)

— Нашу фрајла моргењачу чешће пута боли зуб на Даљ. Она би драге воље извадила зуб, само да то не боли.

— Политички рајзендер, прота Папић ће своја путунџијска кола напово обојити. — Крајње је време, јер их већ неколико година није у боју метао. (Надати је се, да ће их у црвено-бело-зеленој боји офорбати — као прави родо-каљац Пр. ур. »Ст.«)

— Један странац, име му не могосмо дознати, прошао је нашом вароши. Не знамо ни куда иде ни откуда је. Јамачно иде својим послом. (Да не буде откуд то крволок Тушаковић из Београда. Пр. ур. »Ст.«)

— Доктор Миша Кинески, купио је једног чилаша. Надамо се да ће овај бржи бити од оног прећашњег, румског. Иначе нашто му »пазар«. Болесници (радикалски бирачи) ће опет по Срему пре умрети но што он до њих стигне.

— Наш „сéцер“ и уредник с маказама госп. Брадваровић рече Будаковић, данас не „ради“, мамуран је као чеп, треба ће најмање 2—3 дана док дође к себи.

— Сутра ће наш прота Божа држати на салашима придику о оној изреци: „Боље узети, него дати!“

— Наш признати говорник др. Бранко Илић, држао је и опет јетан од својих шаљивих говора у варошком представништву — који је и опет огроман смех изазвао. Живео хумориста.

— Познато је, да музика на неке људе силијан утисак производи. — Особито ако је „звечећа“ — онда нарочито на радикале утиче.

— Али и на животиње угиче. Један магарац (вальда „бивши“. Пр. ур. „Ст.“) чувши звуке Ко шутове ноте, на великој тамбури (клавиру) из Пеште и сам је почeo свом снагом »секундира-ти« — т. ј. њакати. (Види допис из Сентомаша.)

Двије карте.

Потпредседнику Мира-бовис-у Брод.

Лизавац ће сачињавати безимену странку и групу у сабору. Опструираће непрестано ћутањем, док не научи ону твоју „удри, удри и дер штат....“

Председнику Дугобрадоњи

Карловци.

Писао сам Јаши, да ми пошаљете рег Eilgut Лизавца, да га научим ону песму, како би могао што пре ступити међу моје истомишљенике, јер и тако не знамо: ко ће наследити Payxa. Још

ваш Нико.

*) Види 73. број мале „Заставе“. — Пр. ур. „Ст.“

И опет позив на претплату.

У прошлом дуплом броју је изашао додуш позив на претплату, а да је било одзыва, зацело не би било и опет позива. . Зато и опет отварамо претплату на другу четврт, а „отвараћемо“ је све дотле док је једног дана сасвим не затворимо или док нас не затворе. А то нам у мало није пасирало од једног „писца сеоских драма на туце“. За сада да како да суд није узео у обзир Јакова с фокошем којег су г. песац у тужби прикључили — него је »неправедно“ узео у претрес једино оптужбу — и г. тужитељу дозволио да је он »у праву“ — да плати 30 круна оптуженоме или уреднику нашег листа. Ал' од тог „Стармлади“ не може живети. Изузимајући ако г. песац не мисли од сваке своје будуће драме да нам толико плати. За сада

дакле молимо да нам се претплата за другу четврт обнови, јер „Стармлади“ других извора за живот нема осим претплате — и радикалске и Раухове бруке. А од тих брука једва и они животаре и натежу к'о бећар с гаћама. „Стармлади“ је једино пактирао с вама: г. г. претплатницима!

Не заборавите дакле једини српски независни сатирични лист. Цена је листу као и досада: К 8. на годину; К 4 на $\frac{1}{2}$ год. или К 2 на четврт; — а добија га цабе свако, когод нађе два нова претплатника, (не послеплатника.)

Уредништво и администрација
„СТАРМЛАДОГ“.

СЛАНО КУПАТИЛО

У СТ. СЛАНКАМЕНУ

отвара се 1. маја, а сезона траје до 1. октобра.

Друштво је саградило 2 зграде са 40 елегантно намештених соба. Цене су од К 120 до К 5.—

Осим тога има рештаурација са добром и јефтином кујном и добрым пићем.

2-5

Многоструко одликована.

ФАБРИКА НАМЕШТАЈА И СТОВАРИШТЕ
НАСЛЕДНИКА НИКОЛЕ ДУСИНГА
170 7-52 У НОВОМ САДУ.

Ханска улица бр. I. преко пута од српске основне нар. школе препоручује своје велико, богато сортирано стовариште намештаја за спаваће себе и трапезарије, као и свију врста тапецираних гарнитура за салоне у сваком стилу по јевтиним ценама.

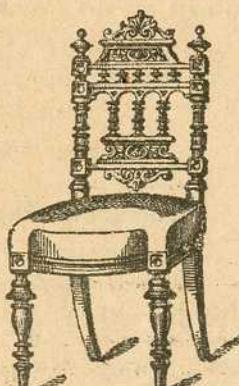
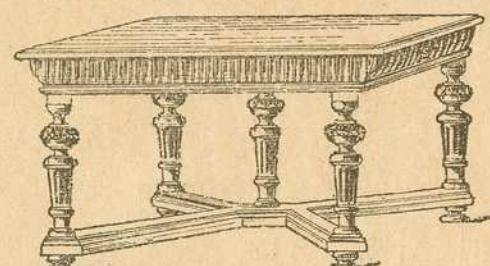
Даље: шифонера, иревета, столова, ноћних и за умивање, орманчића, креденца, дивана, огледала, мадраца, столица

СЛИКДА,

у тамној и политираној изради а солидној каквоћи и са врло јевтиним ценама.

Избор у ћилимова, простирачима и завесама.

Препоручујемо нашу нову уређену радионицу са машинским радом за израду свију врста намештаја по жељи.

Солидна послуга! — Јефтине цене! (О солидној послузи најбоље референције.

Погребно подузеће и стовариште над-
1-12 гробних споменика

ПАЈЕ МАРКОВИЋА у НОВОМ САДУ

у средини дунавске улице, телефон број 168.

Филијала: погребно подузеће „Конкордија“ пређе Ђуре Стојковића, Ћурчијска ул. бр. 15.

Држи ваља огроман избор свако-
врсних камених надгробних спо-
меника. Натписе изрезује најса-
вршије, а поиздада дупла и дуго-
трајна. Велики избор мртв. сандука,
венаца, покрова и целокупне о-
преме за погребе. Цене строго
солидне а послуга најтачнија.

Постоји од 1860. године.

**ЈЕДИНСТВЕНО И НЕНАДМАШИМО
ЛЕКОВИТО БЛАТНО КУПАТИЛО
„РУСАНДА“**

у **Меленцима** (Торонт. жупанија) у Угарској

отвара се 1./14. маја 1908.

а завршује овогодишњу купал. сезону 1. (14.) септ. 1908.

СИГУРНА ЛЕКА у купци, наћи ће они болесници, који пате и болују од ових болести:

1.) Скрофуле у свима облицима и појавама.

2.) Отока у жљездама и коши, 3.) Чиревима.

4.) Костоболи, реуми у свима облицима и појавама.

5.) Заастареле тврдоће, укочености, згрчености, после запалења у зглавцима, (контрактуре.)

6.) Заастарелих рана и отока, нарочито услед кошчаних болести *Caries Necrosis-a*, у чему надмашује и најгласовитије интернационалне купке.

7.) Кроничних кожних болести, особито суве екземе.

»*Prurigo Psoriasis*« — кожне болести свију врсти, које нису могле никакове лековите масти излечити.

8.) Севотине и заастареле реуме.

9.) Са успехом лечи заастарели Луес, Ишијас, и т. слично, те су за ту сврху спремљене нарочите кабине.

10.) Код женскиња са сигурним успехом лечи неуредан крвоток, и живчана поболевања.

11.) Лечење бива по налогу лечничком блатним облагањем, увијањем, масажом и електризирањем.

Управа купатила располаже безбројним захвалним изјавама, оних болесника, који у дугогодишњим мукама своје болести, изгубише сваку наду за оздрављање, а који се по употреби **само 21 купке**, опростиле несносне и мучне боље и подпуно здрави кућама вратише.

Поред чудне природне лековитости, купатило је по модерном укусу и данашњим захтевима удешено тако; да гостима стоји на расположењу, вијугастим стазама лепо удешен и простран цветни парк, са дебелим хладовима и угодним клупама, три лепо и модерно намештена хотела са гостинским собама, простран курсалон, и трапезарија, гласовир, кутгана, особита музика изврсна кухиња и тачна послуга.

Купатило шаље свакоме бесплатно, на захтев уз обележје тачне адресе купалишне проспекте.

За управу купатила „Русанде.“

У **Меленцима** 13. (26.) марта 1908. године.

183 3—3

Каменко Пиперски

деловођа.

Ђена Петровић

председник.

Цена је листу: на годину К 8, на $\frac{1}{2}$ године К 4, на $\frac{1}{4}$ године К 2.

„Стармлади“ излази 1. и 16. ог сваког месеца. Рукописи се шаљу на уредништво. Претплата се шаље на администрацију „Стармладог“ у Нови Сад (Ujvidék), Хаџић-Светићева улица број 6.

УРЕЂУЈУЈЕ: **СТАРМЛАДИ.** (Поједини број 30 пот.) Одговорни уредник: Петар Крстоношић

Власник и издавалац: М. Крстоношић.

Штампарија д. д. Браника у Новом Саду.